

špézerit, è si e lan nérerzite nek ai proi edé ikne, edé djali atjé geti lis edé me noimë hipí sipre, kë te špetón nga špézerit. Atjé nek ai vend iš mbléðsla e šejtánëvet, kë mblidešin, è i pit i maði ture, è i doš giðe tñili, se tñ béri. È aštú ne mes te nátesë, u-mbluaðe afer atija me në krua, è i pjeti i mað i ture me rað. Proto (perpara) pjeti qtlé, kë kiš vñe mbrétine, è i ndzoři sitë djalit; edé ai ða, kë »u këtë pun bera sot: vura mbretin, è i ndzoři sitë djalit«. Aštú šejtán i mað u-gezua šum edé e puði ne bał edé i ða vaðmó, e béri zabit. Pjeti edé tjéterin, è ai tjetri i ða, kë »u sot vajta è permora ne ðen t atit tselengait, kë i ka sipre ne mal, edé ðente u-semuře edé do ngordin te giða«. I ða i maði edé atit vaðmón e tij, pjeti edé tjéterin è i ðots, kë »ti tñ bere sot?« I ðot ai, kë »u u-perpojtës, po s bera dot gë«. Até here i maði mori inát nga ai edé e zuri, e ūahu. Ai briti edé zuri è doš, kë »ku t e dij djal i mbretit, te vinej ne ki kroi, te vij nga këtä hitë ne si edé te lag sitë me nga këtä uje edé te šeronej; edé ku te dij tšobani, te vinej te miř nga këtä ujte edé t u hið ðendet, te ngrihešin«. Edé aštú kendoi kokoši, edé ikne šejtánëte. Si ikne, atá, u-zdriq djali nga lisi, edé béri tutje, nga degonej zen e ature, è si u-aferua áfere kroït, dégoi kruan, edé aštú me noim vate ne kroi edé kerkoi me duar è geti hit. Mori hi è mbuši kafkalat e sivet edé vate ne uje è i lagu, è i u-bene sitë prapse, edé pa duná. Aštú pastaj geti atjé në palokunguł, kë u kiš mbéturë šejtánëvet, edé e mbuši me uj, edé iku vate ne tselengai, kë kiš ðente te giða per te ngordur edé duaj te vrit vétihen, edé tšobanet e mbuňen. Vate de djali è u ðots, kë »tñ keni, kë beni keštú?« I ðon atá, kë »nuku še, se tñ kemi? kë na mbene giðe ðente mbe de per ngordel, edé zoti inë tselengai fñtron te vrase vétihen«. Aštú i ða djali tselengait, kë »tñ me jep mua, te t i šerój ðent?« I ðots tselengai, kë »tñ te duatš ti; ngri ðente, t i šo edé në here, edé meř i te giða, jo hot gizmate, t i jap me razlök te mað, edé tjetre gë, tñ te duatš«. I ðote djali, kë »u s dua gë, po dua te me betš në par ūoba vlažiká, po te jene šume te mira, edé te te le ūobat e mia«. Edé i lagu ðent djali, edé u-ngrëne; e mori tselengai djálene, è vane ne stan è hengre, edé i béri ūobate šume te mira edé j a ða djalit edé i béri ridžá, kë t i ip de tjetre gë, tñ te duaj; po djali i ða, kë »s dua gë, se u gë kam«, edé aštú iku djali me ató ūoba è vate ne babá i tij ne mbreti edé e geti babanë e tij šum siloisur, se i kiš vrare me te šumene e askerit Aráp Uzenjia, edé dot s mund t e miř. È i 9ote djali